

مروری بر فرآیندهای تولید بیوگریس از زیست توده روغنی

عطیه شامردی^۱، مسعود دهقانی صوفی^{۲*}، برات قبادیان^۳، شهریار کوراوند^۴، سارا الماسی^۵

atiyeshamardi@ut.ac.ir

dehghanisoufi@ut.ac.ir

Ghobadib@modares.ac.ir

skouravand@ut.ac.ir

Sara.almasi@modares.ac.ir

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی مکانیک بیوسیستم، پردیس ابوریحان دانشگاه تهران
^{۲*} استادیار، گروه مهندسی مکانیک بیوسیستم، پردیس ابوریحان دانشگاه تهران
^۳ استاد گروه مهندسی مکانیک بیوسیستم، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس
^۴ دانشیار گروه مهندسی مکانیک بیوسیستم، پردیس ابوریحان دانشگاه تهران
^۵ دانشجوی دکتری گروه مهندسی مکانیک بیوسیستم، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

در قرن بیست و یکم عوامل متعددی، صنعت را به سمت پایداری به استفاده از منابع تجدید پذیر و سازگار با محیط زیست سوق داده است. از جمله این عوامل می‌توان به افزایش جمعیت و تقاضای بیشتر برای انرژی، افزایش روز افزون قیمت منابع نفت خام، امنیت انرژی و از همه مهم‌تر آلودگی‌های زیست محیطی که سلامت انسان‌ها و جانداران را به خطر انداخته است، اشاره کرد. روانکارها و گریس‌ها یکی از محصولات صنعتی پرمصرف هستند که میزان مصرف آن‌ها، یکی از شاخص‌های پیشرفت صنعتی جوامع به شمار می‌آید. امروزه بیش از ۸۵ درصد روانکارهای مورد استفاده از نفت خام تولید می‌شوند و استفاده بی‌رویه از آن‌ها، با اهداف توسعه پایدار و مبانی اقتصاد چرخشی در تناقض است. ساختار هیدروکربنی منابع زیست توده روغنی تشابه بسیار زیادی با ساختار نفت خام دارد و با توجه تاریخچه استفاده از آن‌ها به عنوان روانکار قبل از اکتشاف نفت، به‌عنوان یک جایگزین مناسب و پایدار برای روانکارهای نفتی در جهان مطرح هستند. استفاده از روانکارها و گریس‌های زیستی مزایای بسیاری دارد که در این تحقیق، به اختصار به آن‌ها پرداخته خواهد شد.

کلمات کلیدی:

گریس زیستی، بیوروانکار، روغن‌های گیاهی، زیست توده روغنی، ترانس استریفیکاسیون، بیودیزل

مقدمه

اهمیت روز افزون نقش انرژی در جهان، رشد جمعیت و به دنبال آن تقاضای بیشتر برای انرژی، امنیت انرژی، پدیده‌های زیست محیطی چون گرم شدن کره زمین، افزایش قیمت منابع چون نفت خام و دیگر عوامل متعدد، موجب توجه جدی به استفاده از منابع تجدید پذیر و سازگار با محیط زیست شده است. بنابراین با توجه به کاربرد و مصرف گسترده روانکارها در صنایع مختلف، باید به آن‌ها توجه ویژه‌ای داشت.

روانکارهای پایه نفتی متداول ترین نوع روانکارها هستند. به طور تقریبی یک درصد از کل مصرف منابع نفت خام در دنیا، صرف تولید روانکارها می‌شود و نزدیک به ۸۵ درصد از میزان کل روانکارها در دنیا مربوط به روانکارهای نفتی است (Bartz, 1998). روانکارهای پایه نفتی در حین کار، در اثر واکنش با اکسیژن و تجزیه بر اثر حرارت، ترکیبات غیر اشباعی تولید می‌کنند که برای محیط زیست و سلامت انسان‌ها خطرناک هستند، این روغن‌ها در ترکیب با سایر مواد خارجی مانند انواع سوخت، کربن و ذرات فلزی کارآیی خود را از دست داده و در اصطلاح روغن کار کرده یا روغن سیاه نامیده می‌شوند که در ایران به روغن سوخته مشهور هستند. در ایران سالانه نزدیک به ۹۵ هزار تن روغن سوخته جمع‌آوری و بازیافت می‌شود که پس از مصرف قسمتی از روغن‌های کار کرده، این روغن‌ها دوباره جمع‌آوری و تصفیه می‌شوند و در نتیجه به عنوان روغن نو در اختیار مصرف کننده قرار می‌گیرند. هزینه بالای فرآیند و در نتیجه قیمت بالای فروش روغن‌های تصفیه دوم در مقایسه با قیمت روغن‌های تصفیه اول، حذف ناقص آروماتیک‌های چند حلقه‌ای سرطان‌زا، ظاهر نامناسب این روغن‌ها و افزایش پیچیدگی‌های مخلوط‌های روغن پایه و روانکارهای دیگر در موتور دلیل استقبال کم از این روغن‌ها بوده است. همچنین تصفیه شدیدتر روغن‌های نفتی به منظور جداسازی مناسب‌ترین اجزا برای روان کاری، از لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه نمی‌باشد و از لحاظ عملی نیز به دلیل نبود فناوری لازم غیر قابل انجام است (شهیدی پور، ۱۳۸۲).

به طور کلی روانکارها به لایه‌های گاز، مایع و یا جامد گفته می‌شود که میان دو سطح قرار می‌گیرند و یکنواختی حرکت یک سطح بر روی سطح دیگری را بهبود می‌بخشد و از ایجاد آسیب بر روی سطوح جلوگیری می‌کنند. کاهش تلفات انرژی، بهبود کارکرد دستگاه‌های صنعتی و در نتیجه افزایش راندمان کار از جمله وظایف روانکارها است.

روانکارها به دو دسته‌ی کلی روانکارهای خودرو و روانکارهای صنعتی دسته بندی می‌شوند. سالانه به طور تقریبی ۴۰ میلیون تن روانکار در جهان تولید می‌شود که از این میزان، ۱۲ میلیون تن به صورت ضایعات روانکار یا ریختن تصادفی وارد محیط زیست می‌شوند (Hinman, 2004). یک کیلوگرم روانکار نفتی می‌تواند یک میلیون لیتر آب آشامیدنی را آلوده کند (Garces et al., 2011). تخلیه روغن‌های کار کرده در طبیعت و محیط زیست، ضایعات آسفناکی به بار می‌آورد که در ادامه به برخی از آن‌ها اشاره می‌شود (شهیدی پور، ۱۳۸۲).

۱. یک گالن روغن سوخته می‌تواند یک میلیون گالن آب پاکیزه را که منبع تامین آب ۵۰ نفر در سال است را آلوده کند.

۲. ورود روغن‌های کار کرده به زمین و خاک موجب از بین رفتن میکروارگانیسم‌های خاک شده و حاصلخیزی خاک را کاهش می‌دهد.

هستند، به عنوان مثال می توان به جاتروفا، کارانجا، سبوس برنج، کلزا، کرچک، نخل، آفتابگردان، نارگیل، سویا و زیتون اشاره کرد (Honary and Richter, 2011).

روغن های گیاهی حتی به صورت خام نیز مزایایی نسبت به روانکارهای نفتی دارند که به برخی از ویژگی های مهم آن ها اشاره می شود: روغن های گیاهی زیست تخریب پذیر و غیر سمی هستند (Norasmah, 2009) خواص روانکاری مرزی خوبی دارند و از استحکام خوبی به دلیل چسبندگی به سطح فلزات، برخوردار هستند، فراریت آن ها کم و نقطه اشتعال بالا دارند یعنی قابلیت بهتری در استفاده از روانکار در دماهای بالاتر دارند (Salimon *et al.*, 2010). روانکار های زیستی نسبت به روانکار های نفتی دارای شاخص ویسکوزیته بالا، عدد یدی بالاتر، قدرت روانکاری بهتر، قیمت کمتر، تجدید پذیری و سازگار با محیط زیست هستند. با این وجود روغن های گیاهی دو ایراد اساسی و مهم در ارتباط با روانکاری دارند که عبارت است از پایداری اکسایشی ضعیف و نقطه ریزش بالا (Singh, 2011). روغن های گیاهی در شکل طبیعی خود از پایداری اکسایش کافی برخوردار نیستند و در طول استفاده به سرعت اکسید می شوند. به منظور اصلاح این نقاط ضعف، می توان از مواد افزودنی ضد اکسایش و یا کاهنده نقطه ریزش استفاده کرد، به دلیل هزینه زیاد مواد افزودنی و وابستگی کشور به واردات این افزودنی ها، موجب افزایش قابل توجه قیمت نهایی محصول می شود.

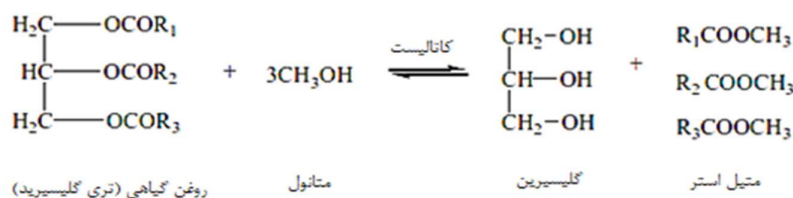
روش مناسب تر، اصلاح شیمیایی ساختار روغن های گیاهی است، توسعه ی بیوروانکارها، بیشتر به دلیل فراوانی نفت و عدم توجه به مسائل زیست محیطی و همچنین کمبود منابع روغن، مورد غفلت قرار گرفته است، با بهبود قابل توجه خواص روغن های گیاهی توسط واکنش اصلاح شیمیایی یا استفاده از ترکیب مواد افزودنی، می توانند جایگزین امیدوار کننده ای برای روغن های مشتق شده از نفت باشند. با وجود مطالعاتی که در طی سال ها در ارتباط با روانکارهای زیستی انجام شده است، باز هم تحقیقات بیشتری برای به دست آوردن درک دقیق از مکانیسم های روانکاری این روان کننده ها، ترکیبات آن ها و سازگاری آن ها با انواع مواد افزودنی نیاز است (Dehghani soufi *et al.*, 2019).

بیوروانکار

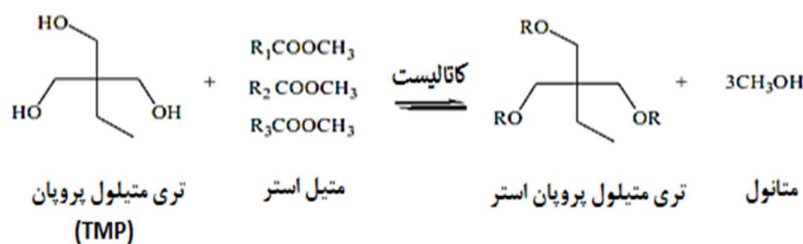
بیوروانکار یک پلیول استر است، پلیول ها ترکیباتی با چند گروه کاربردی هیدروکسیل یا OH هستند که در واکنش های آلی مورد استفاده قرار می گیرند. پلیول استرها محصول واکنش ترانس استریفیکاسیون بین اسیدهای چرب روغن گیاهی یا متیل استر اسیدهای چرب و پلیول هایی مثل تری متیلول پروپان، نئوپتیل گلیول و پنتا اریل تریتول می باشند.

برای تولید بیوروانکار در ابتدا نیاز به تولید متیل استر از روغن گیاهی است که برای این کار، روغن گیاهی طبق واکنش ترانس استریفیکاسیون (شکل ۲) با محلول متوکسید ترکیب شده و دو فاز متیل استر و گلیسرین تولید شده که نیازمند جداسازی هستند.

در مرحله بعد، متیل استر خالص سازی شده به عنوان ماده ی اولیه تولید بیوروانکار در نظر گرفته می شود و طبق واکنش ترانس استریفیکاسیون (شکل ۳) تری متیلول پروپان استر یا بیوروانکار تولید می شود.

شکل ۲: واکنش کلی تولید متیل استر توسط روش ترانس استریفیکاسیون

شکل ۳: واکنش کلی تولید تری متیلول پروپان استر توسط روش ترانس استریفیکاسیون.

گریس

گریس‌ها از جمله روانکارهای مهم هستند که کاربردهای مختلفی در صنعت دارند. طبق تعریف انجمن ملی گریس‌های روانکار، گریس‌ها محصولات جامد یا نیمه جامدی هستند که از متفرق شدن یک عامل در یک مایع روان کننده حاصل می‌شوند. به طور کلی گریس به عنوان روان کننده نیمه جامد یا جامد، متشکل از ۷۰-۹۰٪ روغن پایه، ۳۰-۱۰٪ غلیظ کننده و ۵-۱۰٪ ماده افزودنی است. گریس‌ها را به طور اساسی می‌توان به دو دسته‌ی صابونی و غیر صابونی تقسیم بندی کرد. گریس‌های بر پایه صابون با استفاده از واکنش بین روغن پایه و اسیدهای چرب با هیدروکسید فلز تولید می‌شوند، صابون تولید شده، همان غلیظ کننده‌ها هستند، (شکل ۴).

اسیدهای چرب + هیدروکسید فلز ← صابون + آب

شکل ۴: واکنش تولید صابون

مهم‌ترین گریس‌ها بر پایه صابون عبارتند از: گریس هیدروکسید سدیم، گریس هیدروکسید آلومینیوم و گریس هیدروکسید لیتیوم. گریس‌های کمپلکس نیز همان گریس‌های با پایه صابون هستند با این تفاوت که گریس‌های کمپلکس علاوه بر صابون، با نمک نیز به عنوان یک عامل کمپلکس کننده ترکیب می‌شوند. نوع دیگر گریس‌ها، گریس با پایه غیر صابونی است، یعنی از صابون‌ها به عنوان غلیظ کننده استفاده نمی‌شود، دلیل استفاده از این نوع گریس‌ها این است که محدودیت دمایی کمتری ایجاد می‌کنند، هنگام استفاده از گریس‌ها با پایه صابون محدودیت‌های زیادی در مواجهه با هوای خیلی سرد یا خیلی گرم ایجاد می‌شود زیرا وجود صابون در گریس، گریس را در برابر سفت شدن در هوای خیلی سرد یا مایع شدن در دمای خیلی گرم، آسیب پذیر می‌کند. گریس

پلی اوره، کمپلکس پلی اوره، پلی تترافلوئور تیلن، پلی اتیلن و ترکیبات پلیمر از جمله گریس‌های با پایه غیر صابونی هستند (Honary and Richter, 2011).

پس از ساخت صابون و افزودن روغن پایه که این اختلاط باید به طور یکنواخت صورت گیرد، برای بهبود ویژگی‌های گریس، افزودنی‌هایی مانند: مواد ضد اکسیداسیون، مواد ضد رنگ و خوردگی، عوامل بالابرنده ویسکوزیته، مواد پایدارکننده در مقابل فشار، مواد پایین آورنده نقطه ابری شدن، مواد ضد کف و ... اضافه می‌شوند. این مواد باید در روغن پایه گریس به خوبی حل شوند.

تاکنون پژوهشگران زیادی بر روی موضوع تولید گریس و بیوروانکارها، پژوهش کرده‌اند که در جدول شماره ۱ به تعدادی از مرتبط‌ترین موارد به طور خلاصه اشاره شده است.

جدول شماره ۱: مطالعه پژوهشگران درباره موضوع روغن‌های گیاهی و بیوروانکار

منبع	نتیجه‌گیری	موضوع
sukirno et al., 2010	گریس فرآوری شده با روغن پایه نخل و غلیظ کننده کلسیم بدون افزودنی قابل تولید است.	تولید گریس با روغن پایه نخل و غلیظ کننده کلسیم
A.Z. Syahir et al., 2017	وجود FA (اسیدچرب) در روغن- های گیاهی در مقایسه با روغن‌های معدنی منجر به نقطه اشتعال بالاتر و روانکاری بهتر می‌شود.	تولید گریس با روغن‌های گیاهی
N Suhaila A Japar et al., 2019	در ارتباط با غلیظ کننده‌های آلی، گریس تولیدی با غلیظ کننده‌ی پلی پروپیلن، به نسبت با غلیظ کننده‌ی سلولز و کیتوزان، پایدارتر است.	تولید گریس با غلیظ کننده‌های آلی (پلی پروپیلن، سلولز و کیتوزان)
Thirth Panchal et al., 2014	استرهای موجود در روغن کارانجا می‌توانند به عنوان روغن پایه گریس استفاده شوند.	تولید گریس با روغن پایه کارانجا
Gunam Resul et al., 2012	مشخصات بیوروانکار جاتروفا به سایر	تولید بیوروانکار از روغن‌های جاتروفا، سویا، کلزا و نخل

Yunus <i>et al.</i> , 2005	بیوروانکار، نزدیک و قابل رقابت است.	تولید بیوروانکار از روغن نخل و
		تری
	بیوروانکار حاصل از این واکنش نقطه ریزش بهتری نسبت به روغن نخل داشتند	(TMP)
Arbain and Salimon, 2011	(کمتر از ۳۷- درجه سلسیوس).	تفاوت بین روغن جاتروفا و TMP
	نقطه ریزش روغن جاتروفا ۱۰ درجه سلسیوس و نقطه ریزش بیوروانکار آن ۳۷- درجه سلسیوس است (نقطه ریزش بهتر).	استر روغن جاتروفا
Balamurugan <i>et al.</i> , 2010	تفاوت معنی‌داری بین ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی متیل استر روغن سویا و روغن پایه نفتی وجود نداشت.	مقایسه پایداری در برابر اکسایش بین متیل استر روغن سویا و روغن پایه نفتی
Dodos <i>et al.</i> , 2011	تفاوت نقطه ریزش روغن کنجد و	تفاوت نقطه ریزش روغن کنجد و
	نقطه ریزش روغن کنجد از ۶- به ۱۲- درجه سلسیوس بهبود یافته است.	TMP استر تولید شده از روغن کنجد
Petran <i>et al.</i> , 2008	با توجه به حجم بالای روغن پسماند در دنیا، تولید بیوروانکار از روغن پسماند از لحاظ اقتصادی توجیه پذیر است.	امکان تولید بیوروانکار از پسماند روغن خوراکی
شهیدی پور، ۱۳۸۷	روغن گیاهی کرچک با توجه به ساختاری که دارد، سیالیت خوب در دماهای پایین و همچنین اثر روانکاری بسیار مناسبی ایجاد می‌کند.	ساختار روغن گیاهی کرچک

با توجه به ادبیات تحقیق دریافت می‌شود که پژوهشگران بسیاری از دانه‌های روغنی موجود در دنیا به منظور روغن‌های گیاهی استفاده کرده‌اند و در مورد هر کدام با توجه به خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آن‌ها به نتایجی دست یافتند؛ روغن‌های گیاهی پتانسیل بالایی برای استفاده به عنوان روانکار و روغن پایه در تولید گریس را دارند. از موارد دیگر می‌توان به روغن گیاهی کرچک اشاره کرد، روغن کرچک حاوی مقدار زیادی (حدود ۹۰ درصد) ریسینولئیک اسید است. این اسید، اسید چربی غیر معمولی است که در ساختار خود یک پیوند دوگانه و یک گروه هیدروکسیل دارد که گروه هیدروکسیل می‌تواند با مواد قطبی موجود در سطح فلزات واکنش داده و اثر روانکاری بسیاری مناسبی ایجاد کند و از طرف دیگر وجود پیوند دوگانه در ساختار روغن کرچک باعث می‌شود این روغن، سیالیت خوبی در دماهای پایین داشته باشد (شهیدی پور، ۱۳۸۷). هر چه تعداد پیوندهای دوگانه در ساختار روغن‌های گیاهی بیشتر باشد، نقطه ریزش روغن کاهش می‌یابد. ولی در عوض پایداری اکسیداسیون آن نیز کاهش می‌یابد که برای استفاده به عنوان روانکار امر نامطلوبی است (NIE, 2012)، ولی روغن کرچک در مقایسه با روغن‌هایی که چند پیوند دوگانه در ساختار شیمیایی آن‌ها وجود دارد، دارای پایداری بیشتری در مقابل اکسیداسیون بوده که این امر روغن کرچک را به یکی از گزینه‌های مناسب برای استفاده به عنوان روانکار در موتور تبدیل کرده است (شهیدی پور، ۱۳۸۷).

از موارد دیگر می‌توان به روغن نخل روغنی یا پالم اشاره کرد. روغن نخل در بین روغن‌های گیاهی بیشترین نرخ بهره‌وری را با ۵۹۵۰ لیتر بر هکتار را دارد که این مقدار حدوداً ۱۳ برابر بهره‌وری روغن سویا و ۶ برابر روغن آفتابگردان است (Ong et al., 2011).

اسیدهای چرب اشباع در روغن نخل غالب هستند که این اسیدهای چرب عبارتند از پالمیتیک اسید و اولئیک اسید، پالمیتیک اسید. که وجود آن‌ها در ساختار روغن پالم موجب بالا بردن پایداری اکسیداسیون این روغن می‌شود (شهیدی پور، ۱۳۸۷).

نتیجه گیری:

امروزه با توجه به مشکلات زیست محیطی و بهداشتی ناشی از استفاده از روانکارهای نفتی و افزایش سطح آگاهی جوامع نسبت به مشکلات ناشی از آن‌ها، استفاده از روانکارها و گریس‌های زیستی بیش از هر زمانی ضروری به نظر می‌رسد. فرآوری زیست توده روغنی از جمله پسماند روغن‌های خوراکی راه حلی پایدار است که علاوه بر حل معضل مدیریت پسماندهای شهری، صنعتی و کشاورزی موجب تولید محصولات صنعتی با ارزش افزوده همچون روانکارها و گریس‌های با پایه زیستی می‌شود. این موضوع نه تنها مبتنی بر توسعه زیست پالایشگاه‌ها و دستور العمل شماره ۴۲ آژانس جهانی انرژی است توسعه آن‌ها گامی در جهت استفاده از روغن‌ها، سیالات و گریس‌های پایدار است و موجب پایدارتر شدن صنعت روانکار کشور خواهد شد.

منابع و مراجع

- برات قبادیان، مسعود دهقانی صوفی (۱۳۹۷). روانکارها و گریسها با پایه زیستی. (ترجمه)، لوهنری، اروین ریشتر؛ انتشارات دانشگاه تربیت مدرس، ۱۳۹۷.
- روح الله شهیدی پور (۱۳۸۷). کتاب جامع صنعت روان کار ایران. جلد دوم (دانش روان کاری). ویرایش دوم. انتشارات شرکت دانش-پژوهان نوآور. ۴۵۶ص.
- سپهری روحانی، ش و افقی، م. (۱۳۸۴). روانکارها و بلبینگ-ها. انتشارات کارنو. ۲۲۱ص.

Anonymous.2013. Available on http://www.gracesguide.co.uk/C._C._Wakefield_and_Co

Arbain, N.H. and Salimon, J. 2011. Synthesis and characterization of ester trimethylolpropane based Jatropa curcas oil as biolubricant base stocks. *Journal of Science and Technology*, 2(2).

Balamurugan, K., Kanagasabapathy, N. and Mayilsamy, K. 2010. Studies on soya bean oil based lubricant for diesel engines. *J Sci Ind Res*, 69: 794-797.

Bartz, W.J. 1998. Lubricants and the environment. *Tribology International*

Dehghani Soufi, M., Ghobadian, B., Atashgaran, M., Mousavi, S.M., Najafi, G. 2019. Biolubricant production from edible and novel indigenous vegetable oils: mainstream methodology, and prospects and challenges in Iran. *Biofuels, Bioproducts and Biorefining*, 13(3), 838-849

Dodos, G., Zannikos, F. and Lois, E. 2011. Utilization of sesame oil for the production of bio-based fuels and lubricants.

Fan, W.T.-C. 2010. Regeneration of used petroleum-based lubricants and biolubricants by a novel green and sustainable technology (Vol. 71).

Fox, N. and Stachowiak, G. 2007. Vegetable oil-based lubricants—a review of oxidation. *Tribology International*, 40(7): 1035-1046

Garcés, E., Canas, B., Miranda, O., Parada, A. 2017. Neutrino scattering and the reactor antineutrino anomaly. *Journal of Physics: Conference Series*. IOP Publishing. pp. 012004

Gunam Resul, M.F.M., Mohd Ghazi, T.I. and Idris, A. 2012. Kinetic study of jatropa biolubricant from transesterification of jatropa curcas oil with trimethylolpropane: Effects of temperature. *Industrial Crops and Products*, 38: 87-92

Hinman, M. 2004. Environmental Characteristics of Fuels and Lubricants. ASTM MANUAL SERIES MNL: 885-908.

Miller AL, Stipe CB, Habjan MC, Gilbert AG. 2007. Role of lubrication oil in particulate emissions from a hydrogen-powered internal combustion engine. *Environ Sci Technol* 2007;41:6828–35

Nie, J. 2012. Synthesis and evaluation of polyol based biolubricants from vegetable oils.

Norasmah, O. 2009. Production of grease from waste cooking oil. *Universiti Malaysia Pahang*.

Ong, H., Mahlia, T., Masjuki, H. and Norhasyima, R. 2011. Comparison of palm oil, *Jatropa curcas* and *Calophyllum inophyllum* for biodiesel: a review. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 15(8): 3501-3515

Petran, J., Pedišić, L. and Orlović, M. 2008. Biolubricants from natural waste oils and fats. *Goriva i maziva*, 47(6): 471-478.

Salimon, J., Salih, N. and Yousif, E. 2010. Biolubricants: raw materials, chemical modifications and environmental benefits. *European Journal of Lipid Science and Technology*, 112(5): 519-530

Singh, A. 2011. Castor oil-based lubricant reduces smoke emission in two-stroke engines. *Industrial Crops and Products*, 33(2): 287-295

Sukirno, Ludi, Rizqon, Bismo, Nasikin. 2010. Anti-wear properties of bio-grease from modified palm oil and calcium soap thickener

Tirth Panchal, Dhiraj Chauhan, Merlin Thomas, Jigar Patel. 2014. Bio based grease a value added product from renewable resources

Yunus, R., Fakhru'l-Razi, A., Ooi, T.L., Omar, R. and Idris, A. 2005. Synthesis of palm oil based trimethylolpropane esters with improved pour points. *Industrial & engineering chemistry research*, 44(22): 8178-8183.

Review of the processes of bio grease production from oil-bearing biomass

Atiyeh Shamardi¹, Masoud Dehghani Soufi^{2*}, Barat Gobadian³, Shahriar Kouravand⁴, Sara Almasi⁵

¹MSc Student, Biosystems Engineering Department, Aburaihan Campus, University of Tehran

Atiyeshamardi@ut.ac.ir

²Assistant Professor, Biosystems Engineering Department, Aburaihan Campus, University of Tehran

Dehghanisoufi@ut.ac.ir

³Professor, Biosystems Engineering Department, University of Tarbiat Modares

Ghobadib@modares.ac.ir

⁴Associate Professor, Biosystems Engineering Department, Aburaihan Campus, University of Tehran

skouravand@ut.ac.ir

⁵Ph.D. Student, Biosystems Engineering Department, University of Tarbiat Modares

sara.almasi@modares.ac.ir

Abstract

In the 21st century, several factors have led the industry to the use of renewable and environmentally friendly resources, these factors include population growth and increased demand for energy, rising prices for crude oil resources, energy security and, most importantly, environmental pollution that has endangered the health of humans and living things. Lubricants and greases are one of the most widely used industrial products, especially in internal combustion engines, and their consumption rate is one of the indicators of industrial progress in societies. More than 85% of the lubricants used are produced from petroleum and their improper consumption is contrary to the goals of sustainable development and the fundamentals of a circular economy. The hydrocarbon structure of oil-bearing biomass resources is very similar to the structure of crude oil and given their history of use as lubricants before the petroleum discovery, they are a viable and sustainable alternative to oil lubricants around the world. There are many benefits to using bio-lubricants and bio greases which in this research, these methods will be briefly reviewed by reviewing the research literature.

Key words: Bio based grease, Biolubricants, Vegetable oil, Oil-bearing biomass, Trans esterification, Biodiesel.

*Corresponding author

E-mail: ah_banakar@modares.ac.ir